

MAAT METSÄT HILJENNEINÄ

Virsi 560

D A⁷/D D D⁷ G D

1. Maat, metsät hiljenneinä

D/F[#] A F[#]/A[#] Hm E⁷/H A

ja meret tyynty-nei - nä

D A D G D A

kiittävät Jumalaa.

D A⁷/D D D⁷ G D

On laannut voima tuulten.

D/F[#] A F[#]/A[#] Hm E⁷/H A

Vaikene, puhe huul - ten,

A⁷ D A D G D/A A⁷ D

vain sydän puhua nyt saa.

2. Sinua, Jumalani,
nyt kiitän iloissani,
kun tunnen voimasi.
On kaikki hallussasi,
soi taivas kiitostasi
ja koko luomakuntasi.

3. Nyt ihmettelen tässä,
näin, Herra, elämässä
lastasi talutat:
suot armolahjojasi
ja hoidat sanallasi
ja joka päivä armahdat.

**4. Aamusta aamuun herään
ja ilta illan perään
käyn rauhaas nukkumaan.
Voin päivän päivään liittää,
ja hyvyyttäsi riittää,
et, Herra, väsy auttamaan.**

**5. Vaan tunnen murheissani:
taas, Herra, matkallani
pois kuljin tieltäsi.
On turva lapsellasi
vain laupeudessasi.
Näin sulje minut helmaasi.**

Sanat Johan Kahl (1721 – 1746)
Suomennos Elias Lagus (1741 – 1819),
Wilhelmi Malmivaara (1854 – 1922)
ja Jaakko Haavio (1904 – 1984)
Sävel Saksasta 1400-luvulta